

Referat despre practicele oculte, religia si templele evreilor - a doua parte

Contributia originala principala a evreilor in cultura Orientului Apropiat este in domeniul religiei. Religia iudaica este inainte de toate o forma de religie a vietii interioare, individuale si subiective; fiecare individ este facut responsabil pentru actiunile sale. Spre deosebire, de popoarele din jur, evreii au adorat un singur zeu. Acesta nu era conceput ca avind forme umane, ci ca o prezenta inefabila, caruia nici nu trebuie sa i se pronunte numele.

De fapt nici nu are propriu-zis un nume: Yahwe inseamna in ebraica "cel ce este", "cel care face sa existe", "cel care creeaza". (La origine, divinitate atotputernica a naturii, zeul furtunii, al trasnetelor si al vulcanilor). Caracterul sau fundamental era moralitatea, spiritul de justitie, severitatea cu care pedepseste pe vinovat fara crutare; caciconvertit, in perioada de lupte pentru ocuparea Canaanului, in zeu al razboiului atributul sau esential nu este bunatatea, blindetea, generozitatea, iubirea. Dimpotriva; stapin al cerului si al pamintului, Yahwe este omnipotent. Guverneaza intreaga lume, conduce totul singur. In jurul sau nu exista decat ingerii un fel de simpli mesageri ai sa.

Originala este in cadrul acestei gandiri religioase si conceptia des pre om, privit intr-o perspectiva morala. Spre deosebire, de pilda, de conceptia sumero-babilonienilor, in conceptia iudaica omul se naste nemuritor, dar devine muritor numai prin decaderea sa morala, prin greselile sale, printr-un "pacat originar". In corelatie strinsa cu aceste idei se proiecteaza si viziunea optimista asupra viitorului rezervat poporului evreu: raspunzator de greselile, de pacatele lui, el va avea mult de suferit; dar ispasindu-si greselile, el se va situa pe o cale care il va duce spre o era de salvare. (Mesianismul vechilor evrei nu avea in vedere o alta fiinta salvatoare in afara de Yahwe).

In schimb, gandirea religioasa a evreilor se apropie de cea a popoarelor din jur (andosebi de frica de moarte a sumero-babilonienilor) cand ei isi anco reaza idealul in viata terestra. Lumea de dincolo imparatia mortilor, Seolul este pentru ei o lume a intunericului, o lume fara liniste si fara sperante.

Evreii n-au cunoscut un cult al mortilor pentru ca nici n-au crezut in nemurirea sufletului, intr-o viata dupa moarte. La funeralii, cei prezenti faceau o rugaciune de lauda lui Yahwe dar nu se rugau pentru odihna su fletului celui raposat, ci pentru a consola pe cei ramasi in viata. Ideea reinvierii mortilor s-a introdus in credintele religioase ale evreilor fara insa ca aceasta idee sa fie acceptata de sacerdoti cu mult mai tirziu, abia in Evul Mediu, cand se intilneste si la filosoful evreu Maimonide (Mose ben Maimon, 1135-1204).

Una din formele cele mai caracteristice si mai spectaculare ale vietii religioase iudaice era celebrarea sacrificiilor. Obiceiul barbar al sacrificiilor umane, practicat in timpurile cele mai vechi, era admis in principiu; a disparut (probabil catre sfirsitul mileniului al II-lea i.e.n.), dar nu total, caci si mai tirziu era sacrificat neori copilul prim-nascu. In schimb s-a pastrat si in perioada regalitatii

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

obiceiul jertfirii unora dintre prizonierii de razboi.